

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Judity Kokolevskej a členiek senátu JUDr. Viery Nevedelovej a JUDr. Ľubice Filovej v právnej veci navrhovateľa: **M. K.**, bytom X., právne zastúpený: JUDr. Jozef Baran, advokát so sídlom Nám. Matice slovenskej 23/45, Žiar nad Hronom proti odporkyni: **Sociálna poisťovňa, ústredie**, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o starobný dôchodok, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 07. októbra 2014, č. k. 20Sd/82/2014-24, jednomyselne takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 07. októbra 2014, č. k. 20Sd/82/2014-24 **p o t v r d z u j e**.

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania v sume 139,82 € k rukám jeho právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom zo 07. októbra 2014, č. k. 20Sd/82/2014-24 podľa § 250l ods. 2 a § 250 ods. 2 písm. a/ O.s.p. (Občianskeho súdneho poriadku) zrušil rozhodnutie odporkyne č. XY zo dňa 03. marca 2014 v spojitosti s rozhodnutím odporkyne rovnakého čísla zo dňa 12. júna 2014, ktorým podľa § 60, § 65, § 255 a § 274 zákona

č. 100/1988 Zb. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z.z.“) a § 21 a § 174 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 100/1988 Zb.“) zamietla žiadosť navrhovateľa o starobný dôchodok od 08.10.2011 s odôvodnením, že nezískal potrebnú dobu 15 rokov dôchodkového poistenia, lebo mu bol od 01.07.2008 podľa § 38 zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov (ďalej len zákon č. 328/2002 Z.z.) priznaný výsluhový dôchodok, pričom pre nárok a výšku toho dôchodku mu bola zhodnotená doba trvania od 01.10.1974 do 31.12.1999 služobného pomeru v Hasičskom a záchranárskom zbore (ďalej aj „doba služby hasiča“), zaradeného do II. pracovnej kategórie zamestnaní a doba služobného pomeru od 01.01.2000 do 31.12.2007 v III. pracovnej kategórii; keďže toto zamestnanie nebolo zaradené do I. pracovnej kategórie ani do 1., resp. 2. kategórie funkcií, nespĺňa podmienky pre zníženie dôchodkového veku (ku dňu žiadosti 08.10.2011 - 60 rokov), ktorý dovŕšil dňom XY (62 rokov veku). S poukazom na ustanovenie § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z. odporkyňa dobu služby hasiča nehodnotila ako obdobie dôchodkového poistenia pre vznik nároku na starobný dôchodok vo všeobecnom systéme, keďže považovala toto obdobie za zhodnotenú pri priznaní výsluhového dôchodku; zhodnotila mu len dobu odpracovanú vo všeobecnom systéme k dôchodkovému veku celkom 8 rokov a 152 dní.

Krajský súd považoval navrhovateľovu žiadosť o priznanie starobného dôchodku po dovŕšení 60-ho roku veku od 08.10.2011 za správnu, lebo jeho služobný pomer od 01.10.1975 do 31.12.1999 bol zaradený do II. pracovnej kategórie, ktorá sa za dobu pred 01.01.2000 hodnotí ako služba vojaka z povolania zaradená do I./II./ kategórii funkcií, čím spĺňa podmienku skrátenia vekovej kategórie.

Krajský súd považoval za potrebné skúmať pôsobnosť zákona o sociálnom poistení na tých poistencov, ktorí boli v určitom období poistení v osobitnom systéme na Slovensku. Za dôvodný to považoval preto, aby nedošlo k zhoršovaniu dôchodkového postavenia tých poistencov, ktorým v čase poistného vzťahu mala právna úprava zabezpečovať komplexne výhodnejšie postavenie s prihliadnutím k náročným špecifikám ich služby. Z uvedeného dôvodu mala odporkyňa pri rozhodovaní o nárokoch navrhovateľa vychádzať najprv z výpočtu teoretickej výšky dôchodku, ktorá by mu patrila za podmienky zápočtu všetkej doby poistenia získanej vo všeobecnom systéme pri zohľadnení možnosti skoršieho odchodu do starobného dôchodku, následne obdobne vypočítať výšku dôchodku z osobitného systému

poistenia a túto odpočítať od výpočtu zo všeobecného systému. Odporkyňa nesprávnou aplikáciou práv porušila práva navrhovateľa, preto krajský súd zrušil jej rozhodnutie a nariadil jej vec znovu posúdiť ku dňu 08.10.2011 postupom vyššie uvedeným.

Rozsudok krajského súdu napadla odporkyňa včas podaným odvolaním. Žiadala, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil a napadnuté rozhodnutie odporkyne potvrdil. Zdôraznila, že žiaden právny predpis neumožňuje prekvalifikovať dobu výkonu služby v II. pracovnej kategórii na II. kategóriu funkcií a znížiť z toho dôvodu dôchodkový vek, tak ako to tvrdí krajský súd vo svojom rozhodnutí. Uvedené sa týka aj navrhovateľa, preto mu nie je možné priznať nárok na skrátenie veku k vzniku nároku na starobný dôchodok. Ďalej uviedla, že hoci navrhovateľovi bol priznaný výsluhový dôchodok od 01. júla 2008, nepožiadaval v zákonnej (15-dňovej) lehote Sociálnu poisťovňu o priznanie starobného alebo predčasného starobného dôchodku podľa § 293u ods. 1, 2 zákona č. 461/2003 Z.z. a § 143k ods. 9 a 10 zákona č. 328/2002 Z.z. Zotrval na svojom názore, že obdobie zhodnotené pri priznaní výsluhového dôchodku nemožno opakovane hodnotiť aj pre vznik nároku na starobný dôchodok vo všeobecnom systéme.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení k odvolaniu žiadal napadnuté rozhodnutie krajského súdu potvrdiť. Súčasne poukázal na to, že v zmysle judikatúry najvyššieho súdu sú pojmy I. a II. pracovná kategória totožné s pojmami 1., resp. 2. kategória funkcií. Podľa jeho názoru odporkyňa mala túto skutočnosť zohľadniť pri posudzovaní jeho nároku na vznik starobného dôchodku ku dňu 08.10.2011 a zohľadniť všetky odpracované roky spolu 42 rokov a 152 dní.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“). V zmysle § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok a rozhodnutie odporkyne bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu odporkyne nie je možné vyhovieť.

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne o zamietnutí žiadosti navrhovateľa o priznanie starobného dôchodku.

Pokiaľ navrhovateľ v zhode s krajským súdom tvrdili, že v zmysle judikatúry najvyššieho súdu sú pojmy I. a II. pracovná kategória totožné s pojмами 1., resp. 2. kategória funkcií, toto tvrdenie, ako správne uviedla aj odporkyňa, nie je dôvodné. Uvedený právny záver, najvyšší súd opakovane judikoval len v prípadoch vojakov z povolania, zaradených na dôchodkové účely do 1. a 2. kategórie funkcií, ktorým nevznikol nárok na starobný dôchodok podľa piatej časti zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení.

Z evidenčných listov o dobách zamestnania navrhovateľa vyplýva, že vykonával zamestnanie hasiča od 01.10.1974 do 31.12.1999 zaradené do II. pracovnej kategórie a od 01.01.2000 do 31.12.2007 zaradené do III. pracovnej kategórie; v uvedenom období jeho služba nebola zaradená do 1., resp. 2. kategórie funkcií. Správne odporkyňa uviedla, že u navrhovateľa nie je zákonný dôvod na zníženie jeho dôchodkového veku, pretože žiaden z predpisov (zákon č. 461/2003 Z.z. ani s účinnosťou pred 01.01.2004) takýto nárok pri zamestnaní zaradenom do II. pracovnej kategórie nezakladalo. Z uvedeného dôvodu navrhovateľovi nárok na starobný dôchodok vznikol až dovŕšením 62 rokov k XY (§ 65 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z.).

Podľa § 1 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z.z. tento zákon sa nevzťahuje na príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Národného bezpečnostného úradu, Zboru väzenskej a justičnej stráže, Hasičského a záchranného zboru, Horskej záchranej služby, colníkov (ďalej len „policajt“), profesionálnych vojakov ozbrojených síl, vojakov mimoriadnej služby (ďalej len „profesionálny vojak“), ktorých sociálne zabezpečenie je upravené osobitným predpisom, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 60 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. obdobie dôchodkového poistenia je aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby, ak toto obdobie policajt a profesionálny vojak nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu.

Rovnako podľa § 255 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z. za obdobie dôchodkového poistenia sa považuje aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby získané do 31. decembra 2003, ak toto obdobie policajt, profesionálny vojak a vojak prípravnej služby nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu 2) a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu 55).

Podľa poznámky pod čiarou osobitným predpisom 2) je zákon č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 328/2002 Z.z.“), resp. zákon č. 315/2001 Z.z. o Hasičskom a záchrannom zbore v znení neskorších predpisov.

Pre posúdenie veci bolo podstatné vyriešenie otázky, či navrhovateľ získal dobu služby policajta v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok a jeho trvanie.

Nebolo sporné, že navrhovateľ dobu služby získal v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa zákona č. 315/2001 Z.z., že jeho služobný pomer hasiča sa skončil dňom 30. júna 2008, a od uvedeného dňa mu výsluhový dôchodok podľa zákona č. 328/2002 Z.z. bol priznaný.

Odvolací súd však poukazuje na osobitnú úpravu zákona č. 328/2002 Z.z. vo vzťahu k hasičom, teda aj k navrhovateľovi.

Výsluhový dôchodok je v zmysle § 30 písm. d/ zákona č. 328/2002 Z.z. dávkou výsluhového zabezpečenia.

Podľa § 143t ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z. v znení zákona č. 449/2008 Z.z., účinnom od 01.01.2009, hasič, ktorému skončil služobný pomer v období od 01. januára 2008 do 31. decembra 2008, môže požiadať Sociálnu poisťovňu o priznanie starobného dôchodku alebo predčasného starobného dôchodku podľa osobitného predpisu. 3f)

Podľa § 143t ods. 3 zákona č. 328/2002 Z.z. dňom podania žiadosti podľa odsekov 1 a 2 zaniká hasičovi nárok na výsluhové zabezpečenie podľa tohto zákona.

Podľa § 143t ods. 4 zákona č. 328/2002 Z.z. ustanovenie § 143k ods. 9 a 10 sa od 01. januára 2009 nepoužije.

Ako už bolo uvedené, navrhovateľ dovŕšil dôchodkový vek 62 rokov podľa § 65 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. dňom XY. Dňom podania žiadosti o starobný dôchodok 09.01.2014 navrhovateľ žiadnu lehotu na priznanie starobného dôchodku nezmeškal (ako nesprávne odporkyňa citovala § 143k ods. 9 a 10 zákona č. 328/2002 Z.z.), pretože postup bol možný vzhľadom k § 143t ods. 4 zákona č. 328/2002 Z.z., ktorý ustanovenie § 143k ods. 9 a 10 od 01. januára 2009 vylúčil. V zmysle § 143t ods. 2 a 3 citovaného zákona nárok na výsluhový dôchodok zanikol a výkon služby od tohto dňa už nárok na výsluhový dôchodok nezakladal. Na tomto závere nič nemení okolnosť, že orgán ministerstva vnútra navrhovateľovi výsluhový dôchodok priznal, resp. naďalej ho vypláca.

Zo žiadneho ustanovenia zákona o sociálnom poistení nevyplýva, že by sa poistencovi, ktorému bol priznaný výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu, nemali pre nárok na starobný dôchodok hodnotiť ostatné doby dôchodkového poistenia (doby tzv. civilného zamestnania).

Z právnych úprav, týkajúcich sa sociálneho poistenia alebo zabezpečenia osobitných skupín poistencov jednoznačne vyplýva, že všeobecný systém sociálneho poistenia a osobitný systém sociálneho poistenia (zabezpečenia príslušníkov ozbrojených zborov) sú založené na základe hodnotenia dôb poistenia (zamestnania) pre dávky dôchodkového poistenia.

Kým zákon o sociálnom poistení upravuje nároky poistencov zo všeobecného systému sociálneho poistenia a jeho cieľom je zabezpečiť, aby doby poistenia boli poistencovi riadne zohľadnené pre vznik nároku na dávky podmienené dosiahnutím veku alebo nepriaznivým zdravotným stavom, osobitné právne úpravy, používané v osobitnom systéme sociálneho poistenia obsahujú len úpravu, ktorá zabezpečuje užší okruh dávok sociálneho zabezpečenia a zohľadňuje ako dobu poistenia iba dobu výkonu služby (prípadne náhradnú dobu výkonu služby). Osobitný systém poistenia (zákon č. 328/2002 Z.z.) neobsahuje úpravu starobných dôchodkov, sirotských a vdovských dôchodkov, ktoré by zohľadňovali dobu ich poistenia v celom rozsahu, a to aj v civilnom zamestnaní, ale obsahuje len úpravu výsluhových dôchodkov, sirotských výsluhových dôchodkov, vdovských výsluhových dôchodkov a invalidných výsluhových dôchodkov, ktoré sú založené len na hodnotení doby služby poistenca bez zohľadnenia kategórie funkcií a bez zohľadnenia dôb poistenia, ktorú poistenci získali vo všeobecnom systéme. V dôsledku tejto skutočnosti potom vychádza záver, že poistenci osobitného systému sociálneho zabezpečenia sú vylúčení z pôsobnosti zákona

o sociálnom poistení len v rozsahu zodpovedajúcom dobe poistenia v osobitnom systéme (s výnimkou prípadov podľa § 60 ods. 2 zákona o sociálnom poistení, ktorým sa pre nárok na tieto dávky započítavajú doby služby v ozbrojených silách v celom rozsahu), ale nie v časti upravujúcej nárok na starobný, predčasný starobný, invalidný, sirotský, vdovský alebo vdovecký dôchodok.

V dôsledku súbežného uplatňovania týchto systémov tak nesprávnym a výlučne gramatickým výkladom zákona dochádza k diskriminácii poistencov osobitného systému, lebo odporkyňa im niektoré doby poistenia nehodnotí vôbec, alebo im ich hodnotenie odsúva a aj mení podmienky alebo odníma výhody poskytované poistencom v osobitnom systéme sociálneho poistenia.

Postup, pri ktorom sa príslušníkom ozbrojených zborov v prípade vzniku nároku na výsluhovú dávku vo všeobecnom systéme nehodnotia všetky doby poistenia, však právna úprava, pri ktorej došlo k odčleneniu dôchodkového zabezpečenia príslušníkov ozbrojených zborov do osobitného systému, nemala za cieľ.

Nová právna úprava, obsiahnutá v zákone o sociálnom poistení, nemala za cieľ vyžadovať od zamestnanca nadobudnutie dôb poistenia výlučne podľa ustanovení zákona o sociálnom poistení, teda vo všeobecnom systéme tak, akoby poistenec bol poistený výlučne len za podmienok, uvedených v zákone o sociálnom poistení, pričom tieto podmienky sú stanovené pre iné druhy zamestnaní a akoby v ostatnom období nebol poistený vôbec.

V záujme vysvetlenia správnej aplikácie zákona o sociálnom poistení aj v danej veci bolo, ako správne krajský súd uviedol, potrebné skúmať pôsobnosť zákona o sociálnom poistení na tých poistencov, ktorí boli v určitom období poistení v inom, osobitnom dôchodkovom systéme na Slovensku. Nesprávnou aplikáciou zákona o sociálnom poistení dochádza k zhoršovaniu dôchodkového postavenia práve tých poistencov, ktorým v čase vzniku poistného vzťahu a aj počas jeho trvania, právna úprava mala zabezpečovať komplexne výhodnejšie postavenie s prihliadnutím na náročné špecifiká ich služby.

Absolútne vylúčenie hodnotenia doby poistenia zo všeobecného systému u tých poistencov, ktorí získali dávky dôchodkového zabezpečenia v inom systéme sociálneho poistenia a nie v systéme všeobecnom, má za následok horšie zaobchádzanie s nimi, ako s poistencami, ktorí sú poistení v zahraničných systémoch sociálneho poistenia

a u ktorých samotná poisťovňa vôbec nepochybuje o spôsobe výpočtu ich dôchodkových dávok spôsobom krátenia, ktorý zabezpečuje primerané poistné plnenie za obdobia, v ktorých boli poistení na Slovensku, po zohľadnení dôb poistenia v iných systémoch. Postupom odporkyne sa napríklad pri dosiahnutí dôchodkového veku a započítaní dôb poistenia, získaných len vo všeobecnom systéme vymeriava poistencom dôchodok vo výške, akoby celkovo boli poistení len po krátky čas. Pre poistencov, ktorí získali časť poistenia v oboch systémoch je takýto postup nad akúkoľvek pochybnosť nevýhodnejší, ako keby sa im pre vznik nároku hodnotila celá doba poistenia iba vo všeobecnom systéme.

Podľa čl. 39 Ústavy Slovenskej republiky, občania majú právo na primerané hmotné zabezpečenie v starobe.

Primeraným je také hmotné zabezpečenie, ktoré zodpovedá celej dĺžke poistenia bez ohľadu na to, či poistenie bolo získané v osobitnom systéme sociálneho zabezpečenia (ktorý sa vyčlenil zo všeobecného systému dôchodkového poistenia) alebo iba vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia.

Podľa čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 ak má alebo ak by mala inak chránená osoba nárok na dávku ustanovenú v tomto Dohovore a ak dostáva inú peňažnú dávku sociálneho zabezpečenia za tú istú sociálnu udalosť, s výnimkou rodinných prídavkov, môžu sa dávky podľa tohto Dohovoru krátiť alebo zastaviť za určených podmienok a v určenom rozsahu za podmienky, že časť dávok, ktorá sa kráti alebo je zastavená, nepresahuje druhú dávku.

Odvolačný súd zastáva názor, že aj vtedy, ak navrhovateľ nespĺnil podmienku získania viac ako 15 rokov poistenia len vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia, ale získal by túto potrebnú dobu po zhodnotení dôb zamestnania v osobitnom systéme sociálneho poistenia, má odporkyňa povinnosť vykonať výpočet dôchodku s prihliadnutím na dobu poistenia v osobitnom poistnom systéme a dôchodok priznať navrhovateľovi vo výške, zodpovedajúcej rozsahu poistenia vo všeobecnom systéme.

Správne by preto odporkyňa mala pri rozhodovaní o nárokoch poistencov, ktorým bola priznaná niektorá z dávok výsluhového zabezpečenia poistencov osobitného systému, najprv vypočítať teoretickú výšku dôchodku, ktorá by im patrila vtedy, ak by všetky doby poistenia získali vo všeobecnom systéme. Keďže výsluhový dôchodok má po dovŕšení dôchodkového veku pre vznik nároku na starobný dôchodok zo všeobecného systému

dôchodkového zabezpečenia (poistenia) charakter dávky v starobe, odporkyňa, vzhľadom na absenciu zákonnej úpravy súladnej s čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128, má postupovať v súlade s článkom 33 Dohovoru č. 128 o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach, vyhláseného v Zbierke zákonov pod č. 416/1991 Zb. Starobný dôchodok navrhovateľa môže krátiť, a to primerane k počtu skončených rokov doby trvania jeho služby rozhodujúcich pre výšku výsluhového dôchodku podľa § 39 zákona č. 328/2002 Z.z. Iný postup by bol v priamom rozpore so zámerom zákonodarcu zabezpečiť vojakom a policajtom vyššiu úroveň ich zabezpečenia v starobe za dobu výkonu ich služby (zákon č. 328/2002 Z.z.) a táto kategória poistencov v systéme vnútroštátnych poisťovacích a zabezpečovacích systémov by bola znevýhodnená v porovnaní s poistencami vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia na Slovensku, a dokonca by s ňou odporkyňa zaobchádzala horšie, ako s poistencami poistenými v zahraničí, u ktorých o takomto krátení dôchodkov ani ona nemá pochybnosti.

Pri určení výšky starobného dôchodku zo všeobecného systému sociálneho zabezpečenia (poistenia) je potrebné do doby dôchodkového poistenia započítať aj doby, ktoré boli zhodnotené na účely výsluhového dôchodku a v nich dosiahnuté hrubé zárobky a to bez ohľadu na skutočnosť, v akom rozsahu a v akej kategórii funkcií bola doba výkonu služby hodnotená. Až po takom stanovení výšky starobného dôchodku možno sumu starobného dôchodku krátiť v pomernej časti, zodpovedajúcej zhodnotenej dobe služby, najviac však o sumu výsluhového dôchodku.

Odvolačný súd dospel k záveru, že navrhovateľ splnil podmienku potrebnej doby dôchodkového poistenia vo všeobecnom (vyše 8 rokov) a osobitnom systéme dôchodkového zabezpečenia (34 rokov) spolu v rozsahu viac ako 15 rokov dňom dovŕšenia 62 rokov podľa § 65 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. Vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľovi bol od 01. júla 2008 priznaný výsluhový dôchodok, ktorý po dovŕšení dôchodkového veku pre vznik nároku na starobný dôchodok zo všeobecného systému dôchodkového zabezpečenia (poistenia) má charakter dávky v starobe, v súlade s článkom 33 Dohovoru č. 128 o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach, vyhláseného v Zbierke zákonov pod č. 416/1991 Zb., starobný dôchodok navrhovateľa možno iba krátiť a to primerane k počtu skončených rokov doby trvania jeho služby hasiča, rozhodujúcich pre výšku výsluhového dôchodku podľa § 39 zákona č. 328/2002 Z.z.

V ďalšom konaní bude úlohou odporkyne pre posúdenie nároku na starobný dôchodok zohľadniť tak obdobie dôchodkového poistenia v tzv. civilnom zamestnaní, ako aj obdobie výkonu služby. Po zistení tzv. teoretickej výšky starobného dôchodku so započítaním celej doby výkonu služby hasiča vrátane základnej vojenskej služby je možné starobný dôchodok krátiť v súlade s článkom 33 Dohovoru o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach č. 128. Pri novom rozhodovaní vo veci je odporkyňa viazaná právnym názorom odvolacieho súdu (§ 250ja ods. 7 O.s.p.).

Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie odporkyne nie je súladné so zákonom. Rozsudok krajského súdu preto podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

O trovách konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s 224 ods. 1, § 250l ods. 2 a § 250k ods. 1, § 149 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p., tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku vzhľadom na úspech navrhovateľa v konaní.

Navrhovateľ vyčíslil trovy z titulu trov právneho zastúpenia v celkovej sume 139,82 €, a to za 2 úkony právnej služby (prevzatie vecí a vyjadrenie k odvolaniu v roku 2014) po á 61,87 € podľa § 11 ods. 4 vyhl. č. 655/2004 Z.z. + 2x 8,04 € režijný paušál. Priznanú náhradu trov konania je odporkyňa povinná zaplatiť navrhovateľovi k rukám jeho právneho zástupcu (§ 149 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. novembra 2016

JUDr. Judita K o k o l e v s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Zuzana Vojtelová